No. 87. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 21 Julij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Dondesdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Eenige staaltjes van de redeneringen van den Avondbode.

(*Vervolg en slot van onze vorige.*)

» Hij (de Graaf van Hogendorp) hadde er kunnen » bijvoegen, zegt de *Avondbode*, dat de regelregte » verkiezing meer leidt tot eene vertegenwoordiging » van de *begrippen* (der publicisten), de trapswijze » verkiezing meer tot de vertegenwoordiging der *be-* » *langen* (van allen) en dat derhalve de laatste, *al-* » *thans zoo lange zy, aan die verwachting beant-* » *woordt, de voorkeur verdient.*"

Deze geheele redenering steunt weder op de valsche stelling, dat de regtstreeksche kiezers voor het meerendeel niet *zelven* kunnen beoordeelen, aan welke mannen met de meeste gerustheid de behartiging van de belangen des lands kan worden opgedragen. Maar, wij hebben reeds vroeger aangetoond, dat deze stelling volstrekt geen steek houdt; dat men, zonder een fijn staatsman te zijn, zeer goed weten kan, wie er onder zijne medeburgers de meeste bekwaamheid, regtschapenheid, onafhankelijkheid en vaderlandslievende bedoelingen heeft; van wien men, juist daarom, verwachten kan, dat hij de belangen *van allen* zal behartigen.

Wordt *deze* kennis bij de kiesbevoegden bezeten, dan kan er geene vrees bestaan, dat slechts de begrippen der publicisten, (werden zij ook door de *niets begrypende* 9/10 gelezen en *begrepen*, zouden worden vertegenwoordigd, met voorbijgaan van de *belangen*. Immers juist die kiesbevoegden zullen denken aan hunne *belangen*, en zulks te meer naar mate zij minder van politieke zaken, stelsels, begrippen of beginselen weten of begrijpen.

En waar is nu het bewijs, dat de *trapsgwyze* verkiezing meer de belangen *van allen* vertegenwoordigt? Zal de *Avondbode* ons de verloopene 25 jaren tot voorbeeld aanhalen? Wat hebben onze voornaamste en kundigste staatsmannen, in en buiten de Tweede Kamer, — van den Graaf van Hogendorp af tot aan den edelen Baron van Nagell tot Ampsen toe, — er van gezegd? Immers, als uit éénen mond, *dat de grondwet gedurende dien tyd niet is gehandhaafd?*

Het krachtigste en uitvoerigste kan de *Avondbode*, zoo hij lust heeft, dit lezen bij den Heer Groen van Prinsterer.

En de gevolgen van dit *niet* handhaven der grondwet beteekenen die niets? Konden deze niet door de trapswijze kiezers worden opgemerkt en voorgekomen? — Wat antwoordt de *Avondbode?* Werden de belangen *van allen* door de gekozenen, bij *trapswyze* verkiezing, zóódanig vertegenwoordigd, dat men er van zeggen kan, wat de *Avondbode* als voorwaarde stelt, » dat zij aan de verwachting moest » beantwoorden?"

Wanneer de belangen *van allen* zoodanig zijn vertegenwoordigd, dat *allen* jaarlijks met hoogere lasten, en het land jaarlijks met grootere schulden bezwaard werd; dat de grootste helft des Rijks, welke dat al zwaarder en zwaarder wordende pak niet langer dragen wilde, is afgevallen; dat de gunsten en voorregten ter beschikking van den Staat staande, schier uitsluitend aan eenen enkelen geliefkoosden min talrijken stand ten deel werden en posten en rijkdommen *zich by enkelen opeen hoopten*; dat de constitutionele regten van besturen en bijzondere personen al meer en meer werden beperkt, beknibbeld en ingekort, en een kundig en geacht Lid van den raad van State zelf heeft moeten getuigen, dat onze Staat tot eene *persoonlyke alleenheersching* was geworden; — wanneer de Nederlandsche natie, in het voornoemde tijdvak, zoodanig, onder het stelsel van *trapswyze* verkiezing is vertegenwoordigd geworden, — van waar zal dan de *Avondbode* zijne bewijzen halen, dat die *trapswyze* verkiezing aan de verwachting heeft beantwoord; dat zij de belangen *van allen* heeft bevorderd en vertegenwoordigd; en zij op *dien* grond de voorkeur verdient?

Gewis, die bewijzen zouden ver te zoeken zijn!

Het is juist omdat die trapswijze verkiezing *niet* aan de verwachting beantwoord heeft, dat, (om de woorden van van Hogendorp te bezigen) » eene algemeene stem daartegen is opgegaan en men naar *regelregte* verkiezingen verlangt;" het is daarom, dat het voorstel van den Heer Roest van Limburg overal zooveel bijval heeft gevonden; het is daarom, dat zelfs het niet regtstreeks-verkiezings-gezinde *Handelsblad*, vreezende, dat het ook *nu* weder gaan zou, als vroeger, gemeend heeft, aan de Provinciale Staten eene lijst te moeten voorhouden der personen, welke, als kundige en onafhankelijke mannen bekend, door hetzelve geacht werden, voor het gewigtige werk van de wijziging der grondwet te moeten in aanmerking komen. Had het *H. B.* toch een onbepaald vertrouwen gesteld in de deugdelijkheid van het *trapswyze* verkiezings-stelsel, de aanbeveling dezer, om hunne verdiensten overvloedig bekend staande, personen zou gewis door dat blad als overtollig zijn beschouwd geworden.

En indien ook de *Arnhemsche Courant*, even als wij, zulk eene lijst heeft voorgehouden, men behoeft er niet aan te twijfelen, dat deze bemoeijing uit dezelfde bron is voortgesproten.

En wat kermt nu toch de *Avondbode* over deze pogingen, om waardige mannen in de enkele en dubbele Tweede Kamer te zien gebragt, en noemt dit *buitensporig, doelloos* en *aanmatigend?*

Om dit met grond te kunnen doen, moest dat blad immers ten minste het bewijs kunnen leveren, dat de vrees voor *verkeerde* keuzen uit de ondervinding gebleken was, ongegrond te zijn; maar, wij zagen het hier boven, dit bewijs zal het wel schuldig blijven.

En ontbreekt *dit*, dan kan het streven der dagbladen, om verdienstelijke en onafhankelijke mannen tot Leden der Staten-Generaal te zien verkozen, als ontstaande uit zucht tot bevordering van het waarachtige welzijn der natie, alleen afkeuring vinden bij hen, die zich om dat welzijn weinig bekreunen, wanneer hunne bijzondere beurzen maar behoorlijk gespekt worden.

Even ongegrond en onbekookt, als hetgeen wij tot hiertoe in de redeneringen van den *Avondbode* hebben doen opmerken, is ook zijn beweren, dat het *H. B.* verkeerd gedaan heeft, met aan de Provinciale Staten te doen opmerken, » dat de keuzen voor » de dubbele Kamer van te meerder gewigt te be- » schouwen zijn, omdat dezelve eenen onmiddellijken » invloed zouden uitoefenen op de stemming van de » 55 Leden der gewone Kamer."

» Men schijnt" zegt de *Avondbode*, » daar bij te » vergeten, dat de Leden van de hetzij enkele, » hetzij dubbele Kamer alleen naar eigene overtui- » ging *het algemeene belang* te bevorderen hebben, » zonder aan eenige bepaalde denkwijze of gevoelen » hunner kiezers gebonden te zijn."

Maar de *Avondbode* » schijnt hierbij te vergeten" *vooreerst*, dat de grondwet zelve verondersteld heeft, dat de gekozene Leden voor de dubbele Kamer het gevoelen zouden uitdrukken hunner kiezers, daar anders de toezending, volgens art. 229, aan de Provinciale Staten der wetsontwerpen tot wijziging der grondwet, vóór het verkiezen der buitengewone Leden voor de Staten-Generaal, volstrekt doelloos zijn zoude; en, *ten anderen*, dat, hoezeer die buitengewone Leden naar eigene overtuiging moeten handelen, deze hunne overtuiging, in vele gevallen, zeer wel *vooraf* aan hunne kiezers kan bekend zijn, en het dus van deze laatste afhangt, om door hunne keuzen te bewerken, dat *die* overtuiging al dan niet invloed zal uitoefenen op het gewigtige werk van de wijziging der grondwet.

Maar aan iets dergelijks te denken zou, naar wij gelooven, al te veel inspanning gekost hebben, aan het brein, hetwelk schijnt te zijn uitverkoren en er zich toe verbonden te hebben, om de meest averregtsche stellingen in Nederland te verkondigen en te verdedigen. Het Gouvernement verdient, voor zoover het waar is, dat de *Avondbode* de bestemming heeft, om het gevoelen van hetzelve uit te drukken en zijne zaak te bepleiten, inderdaad beklaagd te worden, dat het zijne keuze gevestigd heeft op personen, die de Nederlandsche natie voor dom genoeg aanzien, om drogredenen en valsche stellingen, als hoedanige wij in dit en de drie voorgaande artikelen hebben ter toetse gebragt, voor goede munt aan te nemen.

Wij lazen vroeger nooit den *Avondbode*. Het toeval heeft er ons enkele exemplaren van in handen gespeeld, maar hetgeen wij daarin gevonden hebben is van dien aard, dat wij onszelven moeten geluk wenschen, aan de lezing van dat blad vroeger niet een gedeelte van onzen tijd te hebben toegewijd; en daardoor buiten de verzoeking te zijn gebleven, om ons met de wederlegging bezig te houden van zoovele averregsche stellingen, redeneringen en beschouwingen, als wij nu voor zeker houden, dat ons anders zouden zijn voorgekomen.

En hiermede zeggen wij vaarwel aan den *Avondbode*. X.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 17 Julij. Men meldt uit Berlijn dd. 14. Julij. Onze *Staats-Zeitung* geeft in eenen bijzonderen brief uit Weenen verslag van een verschrikkelijk ongeluk, hetgeen te Napels op eenen, doch slechts ten deele voltooiden, spoorweg gebeurd is, en dat bij gelijke oorzaak, wanneer daartegen geene voorzorgen genomen zijn of worden, ook op andere zoodanige banen zou kunnen voorvallen. De brief is van den 8. dezer en behelst hetgeen volgt:

» Bijzondere brieven uit Napels maken gewag van een allerakeligst ongeval, hetwelk den 26 Junij, op den tusschen de stad en Portici aangelegden spoorweg plaats gehad heeft. Ofschoon deze weg nog niet geheel voltooid is, werd er echter een rid aangekondigd, welke natuurlijk slechts op het reeds gereed zijnde deel der baan ondernomen kon worden. De toeloop van het publiek was ontzettend, en in evenredigheid van denzelven kon men slechts aan weinige personen kaartjes afgeven, welke personen bijna alle tot de hoogste klassen der maatschappij behoorden. Ook hunne Majesteiten en geheel de koninklijke familie wilden den rid mede doen, hetgeen echter om toevallige reden niet gebeurde. De Prinses van *Palermo* werd een uur vóór het vertrek door eene ligte onpasselijkheid aangetast; dit bewoog den Prins, haren gemaal, te huis te blijven. De opgaven betrekkelijk het getal der passagiers verschillen tusschen den 100 en 300; al de voor mij liggende brieven stemmen er in overeen, dat van dezen niemand er onbezeerd is afgekomen. De zaak had namelijk, op de volgende wijze plaats: Terstond na het vertrek kreeg de machinist, die de locomotief bestuurde, plotseling eene beroerte. De stoomwagen, van leider beroofd, stoomde onopgehouden voorwaarts. Met ontzetting werden de personen, die in de rijtuigen zaten, gewaar, dat zij pijlsnel het punt naderden, waar de rails of ijzerschenen ophielden, want, gelijk wij reeds aangemerkt hebben de baan was nog niet geheel gereed. Op korten afstand van daar voerde eene ter dienst der baan nieuw gebouwde, maar ongelukkiglijk nog slechts half gedekte brug over een der vele, gedurende den zomer waterlooze stroombedden, welke den weg van Napels naar Portici en Castellamare doorsnijden en zich daarna onmiddelijk in zee werpen. Het konvooi, door de locomotief, welker stoomkracht door niets gematigd werd, in ijlenden vlugt voortgerukt, bereikte weldra de noodlottige plaats der brug, waar de palen nog ongedekt waren, en stortte met al

de personen, die zich in de wagens bevonden, in den afgrond. Twintig menschen moeten op de plaats zelve het leven verloren hebben, en al de overige meer of minder zwaar gekwetst zijn. De Koning heeft oogenblikkelijk eene estafette herwaarts (dus naar Weenen) gezonden, om zijnen doorluchtigen schoonvader over het lot der Koningin en over de geheele koninklijke familie gerust te stellen. Meer bijzondere berigten ontbreken tot heden, en zelfs die, welke hier boven medegedeeld zijn, zullen misschien nog eenige verbetering behoeven, alzoo het, behalve den genoemden brief aan Z. Keiz. Hoogheid Aartshertog *Karel*, aan alle officiëele berigten ontbreekt.

— Men schrijft uit Mainz van den 8. Julij: In onze provincie neemt de landverhuizing waarlijk op eene bedenkelijke wijze toe. Vele honderden hebben reeds hun vaderland verlaten om zich naar Baltimore in te schepen, en nog meerdere bereiden zich om hetzelfde te doen. De meesten nemen vermogen mede. Ook uit het Wurtemburgsche duren de landverhuizingen voort. Er gaat geene week voorbij, zonder dat de schepen aanleggen om landverhuizers naar Amerika met hunne have in te nemen.

— Uit Rome luiden de berigten omtrent den toestand der gezondheid van den Paus eenigermate verontrustende. Zijne Heiligheid had sedert eenige dagen weder aanvallen van koorts gehad, en door de artsen was eene verandering van klimaat aangeraden, waarom de Paus denkelijk het kasteel Candolfo voor eenigen tijd zal betrekken.

— Uit Pest in Hongarije geeft men berigt van eene door een inwoner dier stad, den Heer *van Kiegler*, uitgevonden zetmachine, welke zoo tot het zamenstellen, of zetten, als tot het uit elkander nemen, of destrueren, van drukwerken moet dienen. Eene soort van instrument als een piano brengt, door de drukking der klavieren, met eene ongeloofelijke snelheid, de letters en hetgeen verder tot vorming der bladzijden noodig is, op de vereischte plaatsen, en eene tegenovergestelde werking brengt ze in de letterkas terug. In anderhalf uur wordt, althans zoo zegt het berigt, het grootste vel druks, met hulp dezer machine, door een eenig man gezet en in ruim een half uur gedestrueerd. De daadzaak, dat de machine uitgevonden is en zoodanig werkt, zou reeds door het rapport eener wetenschappelijke commissie der hoogeschool van Pesth bevestigd zijn, maar de uitvinder geloofde, dat zijn werktuig nog voor veel verbetering vatbaar zou wezen.

ENGELAND.

LONDEN, den 15. Julij. Maandag zijn de Hertog en Hertogin van *Nemours*, aan boord eener Fransche stoomboot, te Douvres geland, en den volgenden dag alhier op het paleis van Buckingham aangekomen. Zeer kort na hunne aankomst ten Hove hebben zij een bezoek bij de Hertogin van *Kent* afgelegd.

— Het gerucht wil, dat *O'Connell*, tot eene hooge regterlijke betrekking in Ierland zal geroepen worden.

— Dezer dagen heeft de politie te Londen een persoon gevat, die sedert langen tijd de Koningin rusteloos vervolgde, zonder haar echter ooit aan te spreken, of eenige verdachte handelingen te toonen. Hij is een Duitscher, die, zoo als de Engelsche bladen zeggen, *Perthumn* heet. Naar zijn zeggen, heeft hij Prins *Albert* in vroegere jaren gekend, en wilde hij dezen Vorst zijne dienst aanbieden, om hem in het Latijn, waarin de Prins zwak was, onderrigt te geven. Hij is bij voorraad naar Bedlam gebragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 15. Julij. *Cabrera* heeft gisteren Parijs verlaten, en wordt naar het kasteel van Ham in het departement de l'Aisne vervoerd, alwaar hij dezelfde vertrekken zal innemen, welke door den Prins *de Polignac* den laatsten raads-president van *Karel X*, gedurende zijne gevangenschap zijn bewoond.

— Er loopt een gerucht, dat de tegenwoordige Minister van oorlog, de Generaal *de Cubières*, tot Gouverneur van de Algerijnsche Provincien benoemd zal worden, en dat de Generaal *Schneider* het departement van oorlog op zich zal nemen.

— Men is tegenwoordig met ijver bezig aan het uitmodderen en uitdienen der Seine in den omtrek van den Pont-Neuf en vindt aldaar dagelijks onderscheiden voorwerpen van zeldzaamheid of waarde, onder andere een groot zilveren zegel van *Anna* van Lotharingen, medailles die van den voor eenige jaren in de koninklijke bibliotheek gedanen diefstal schijnen voort te komen, gouden twintig-francsstukken, een baar gouds, maar vooral eene ontzaggelijke menigte dieven-gereedschap, als valsche sleutels, nijptangen, slot-opstekers.

— Men berekent de nalatenschap van den beroemden vioolspeler *Paganini* op een millioen zevenmaal honderd duizend franks.

— Er wordt nog altijd van het voornemen gesproken, om versterking van troepen naar Algiers te zenden. De magazijnen van oorlog hebben berigt ontvangen; dat er uit Parijs, Straatsburg en van verscheiden andere punten vele goederen, tot het optuigen van kavallerie-paarden vereischt, casquetten, tentpalen enz. op weg gegaan zijn. De tenten zelven zullen te Toulon vervaardigd worden.

Zoo even heeft eene telegrafische depeche den zee-prefekt gelast, op staanden voet aan het Fregat *La Belle-Poule*, hetwelk eergisteren avond met de Korvet *la Favorite* naar St. Helena vertrokken is, eene stoomboot achter na te sturen.

— Zoo van hier als uit Engeland gaan er Israëlieten, door kunde, bekwaamheid en geldvermogen uitmuntende, naar Damascus op reis, om hunne vervolgde geloofsgenooten aldaar bij te staan.

— In brieven uit Algiers, van den 4. dezer, wordt gezegd, dat in het oostelijk kamp der Arabieren groote oneenigheid tusschen de verschillende stammen ontstaan is, ten gevolge waarvan *Ben-Sallem*, de bey van Sebaon, slechts zeer weinige ruiters en soldaten meer onder zijne bevelen had, die aan *Abd-el-Kader* getrouw waren gebleven. Men twijfelde niet of de Maarschalk *Valée* zou van deze tweedragt onder de Arabieren partij weten te trekken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15. Julij. Uit Leuven wordt geschreven, dat men in den avond van Zondag ll. weder iemand gevonden heeft, die met deerlijk verbrijzelde regter arm en linker been op den spoorweg tusschen Luik en Thienen lag. Men onderstelt dat hij uit een der waggons gevallen was.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 15. Julij. Naar aanleiding eener aanschrijving van het Departement van Oorlog, zijn de Heer Generaals, Kommanderende de divisië infanterie, uitgenoodigd, om zoodanige milicien der ligting van 1839 en van vroegere ligtingen, die behooren tot de corpsen infanterie onder hunne bevelen, en ingevolge een Koninklijk rescript van 3 Maart jl. bij voortduring in het genot van zes maanden verlof zijn gesteld, op nieuw eene prolongatie voor eene gelijken tijd te verleenen.

VLISSINGEN, den 21. Julij. Hebben wij, in het voorledene jaar, in het *Cirque Olympique*, toenmaals onder directie van de Heeren *Blanus en Fouraux*, genoegelijke avonden doorgebragt, niet minder hebben wij ons dit jaar met hunne gevarieerde Vertooningen, die zeer aangenaam waren, geamuseerd; te meer, daar wij, bij de nieuwe stukken, die wij zagen, het genoegen hadden, om den Heer *Etienne*, met familie en gezelschap te leeren kennen; en wijl wij hun met regt verdienstelijk kunnen noemen, zoo willen wij niet nalaten, over dit Paardenspel, thans onder directie van de Heeren *Blanus en Etienne*, bij deze, openlijk onze voldoening te kennen te geven, en durven hun in de gunst onzer land- en stadgenooten gerustelijk aan te bevelen.

Ingezonden Stukken.

Aan den uitgever der Vlissingsche Courant.

'S GRAVENHAGE, 16 Julij 1840.

Van tijd tot tijd lees ik, op publieke plaatsen, uwe Courant, en doorgaans met het uiterste genoegen. Met de denkbeelden toch, in de meeste hoofdartikelen ontwikkeld, kan ik mij geheel vereenigen: voornamelijk echter verheug ik mij over den toon, waarin die stukken zijn geschreven, en over den geest, welke dezelve ademen. — *De toon;* — want met waardigheid en ernst vind ik daar behandeld de hoogere belangen van mijn vaderland, en den weg aangewezen, die hetzelve voor groote en zeer dreigende gevaren schijnt te kunnen beveiligen: *de geest;* want de welvaart van het land en het innig besef, dat ieder daartoe, zooveel zijne krachten zulks toelaten, het zijne moet bijdragen, zijn, zoo ik mij niet zeer bedrieg, de drijfveren des Schrijvers.

Ziedaar de reden, waarom ik U verzoek mij onder het getal uwer geabonneerden op te nemen, met magtiging, om, des verkiezende, deze mijne letteren in uwe Courant te plaatsen.

M.

Wij hebben vroeger wel eens stukken ter zijde gelegd, wegens lofuitingen, daarbij aan onze Courant met eenige warmte toegezwaaid; hoedanigen lof de ergdenkende lezer en vooral dezulke aan welke onze wijze van beschouwen, om bekende redenen, moet mishagen, natuurlijk liefst op rekening zouden gesteld hebben, of van onszelven of van iemand onzer vrienden; en wij wenschten tot zelfs den schijn van iets dergelijks te vermijden.

Daar echter, waar men zulk doorslaand bewijs geeft van achting voor, en belangstelling in onze Courant, als in bovenstaanden brief wordt aangetroffen, kon het de kieschheid te ver gedreven zijn, ook dit te willen bedekt houden.

De vermeerdering toch van het getal oordeelkundige lezers van een blad moet, onder een beschaafd volk, wel als het zekerste kenmerk worden beschouwd, dat hetzelve in den geest van dat volk, en in overeenstemming met deszelfs belangen geschreven wordt, en zijne pogingen en bedoelingen, althans bij een achtenswaardig gedeelte van hetzelve, goedkeuring vinden; gelijk daardoor ontegenzeggelijk de Schrijvers de beste aanmoediging erlangen, om volhardend op den ingeslagen weg te blijven voortgaan.

X.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 20. Julij. Sedert den 17. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:

Charlotte, R. Muys, van Bordeaux, met wijn.

Voor Antwerpen bestemd:

Antwerpen, T. Jackson, van Londen, met passagiers en stukgoederen, Vernon, S. Robberts, van Mobile, met katoen; Julia, O. Peach, van St. Petersburg; the Nancy, J. Lauri, van New-Castle, beide met stukgoederen; Fortune, J. J. Cordes, van Archangel, met lijnzaad; Mercator, L. Zerran, van Havannah, met suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Witecombe, naar Londen, passagiers en stukgoederen; Jantina W. J. Kraamer; Maria Amalia, G. Caffero, beide van Amsterdam; Sophia Maria, C. F. Maass; Henriette Hermann, P. H. Frotwurst, beide van Riga; Engelirio, H. H. Koop, op avontuur; Princess Victoria, T. Minter, naar Hamburg, met passagiers en stukgoederen; Kroonprins, K. O. Simonsen, naar Bergen, met suiker.

Van Gend is gezeild: Birgitta, S. Pettersen, naar Bergen, met ball.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.